

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 27. juni 2008
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2008-12100-404
Sagsbeh.: enr
Fil-navn:

Besvarelse af spørgsmål nr. 444 (Alm. del), som Sundhedsudvalget efter ønske fra Sophie Hæstorp Andersen har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 12. juni 2008.

Spørgsmål 444:

"Ministeren bedes kommentere notat fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, jf. alm. del – bilag 429, i lyset af udtalelserne under besvarelsen af samrådsspørgsmål AB om lige adgang til sundhed (A- og B-hold). Her anførte ministeren således, at han mener, at der er blevet mindre ulighed i adgang til sundhedsydelser i lyset af, at antallet af tegnede sundhedsforsikringer er steget fra 50.000 i 2002 til 700.000 i 2008 – og at det nu ikke kun er ”direktører” der har sundhedsforsikringer. Hvordan harmonerer dette udsagn med analysen fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, det netop peger på, at socialt svage ikke har samme muligheder for at blive behandlet på private hospitaler med en sundhedsforsikring i ryggen."

Svar:

Det er ikke overraskende, at andelen af personer, som bliver behandlet på privathospitaler som led i en sundhedsforsikring, er størst blandt de grupper, der har en stærk tilknytning til arbejdsmarkedet. Det skyldes, at sundhedsforsikringer i langt de fleste tilfælde er tegnet af arbejdsgiveren.

Regeringen valgte i 2001 at give skattefritagelse til arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer, hvis de dækkede alle virksomhedens medarbejdere. Det gjorde vi for at tilskynde virksomhederne til at tage et større ansvar for medarbejdernes helbred.

Stigningen i antallet af sundhedsforsikringer fra 50.000 til mere end 700.000 indebærer, at der i dag langt flere medarbejdere end tidligere, som får tilbudt en sundhedsforsikring af arbejdsgiveren. Og da sundhedsforsikringerne ikke længere er forbeholdt medarbejdere i lederstillinger, er der hermed blevet mindre ulighed i adgangen til sundhedsydelser.

Notatet fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd viser desuden, at der næsten ikke er forskel mellem de enkelte grupper i benyttelsen af offentlig betalt behandling på private sygehuse i forhold til benyttelsen af rent offentlig behandling. Det er således et håndfast bevis på, at det udvidede frie sygehusvalg er et væsentligt bidrag til at sikre den lige adgang til sundhedsydelser i Danmark.

Notatet bekræfter derfor min udtalelse fra samrådet, idet der er kommet mere lighed i adgangen til sundhedsydelser. Det har både skattefritagelsen af arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer og det udvidede frie sygehusvalg bidraget til.